

Nr 106.

Av herr **Gustafson, Fritiof**, och friherre **Lagerfelt**,
om provisorisk omläggning av landstingsskatten.

Enligt 46 § 1 mom. lagen om landsting åligger, med visst undantag, skyldighet att erlägga landstingsskatt envar som jämlikt senast fastställda taxeringslängder är inom landstingsområdet skattskyldig till allmän kommunalskatt. Landstingsskatt utgöres av skattskyldig i förhållande till det antal skattekronor och skatteören, som enligt bestämmelserna i kommunal-skattelagen påförts honom på grund av skattskyldighet inom landstingsområdet.

Huvudgrunderna för beskattningen till primärkommunerna och för landstingsbeskattningen hava icke alltid varit desamma. Enligt kommunallagstiftningen i början på 1860-talet, sådan densamma slutligen utformades, skulle jordbruksfastighet bidra till primärkommunernas utgifter efter ett repartitionstal, som var dubbelt så högt som repartitionstalet för jordbruksfastighet vid landstingsbeskattningen. Landstingsutskylderna anknötos nämligen utan vidare till bevillningen, som för jordbruksfastighet utgjorde 3 öre per 100 kronor taxeringsvärde, medan i fråga om kommunalutskylderna föreskrevs, att jordbruksfastighet skulle i förhållande till bevillningen skatta dubbelt mot andra beskattningsföremål. Såväl vid 1865—66 års som 1868 års riksdagar framställdes förslag om att jordbruksfastighet skulle delta i landstingsutskylderna efter de grunder, som gällde i fråga om kommunalbeskattningen, men dessa förslag vunno icke bifall. När emellertid i samband med grundskatternas avskrivande och omorganisationen av försvarsväsendet år 1892 bevillningen för jordbruksfastighet höjdes från 3 öre till 6 öre per 100 kronor taxeringsvärde, orsakade detta automatiskt en motsvarande ändring av grunderna för landstingsbeskattningen — vilken då för tiden icke var av större betydelse — och därmed likställdhet mellan nämnda beskattning och kommunalbeskattningen i fråga om jordbruksfastighets bidragsskyldighet. Anknuten även i skiljaktiga detaljer till kommunalskatten har landstingsskatten följt den vidare utvecklingen av denna, utan att den alltjämt ökade omfattningen av landstingens verksamhet föranlett en självständig reglering av landstingsbeskattningen med beaktande av de särskilda förhållanden, som i fråga om denna kunna göra sig gällande.

Sälunda är landstingsskatten i likhet med allmänna kommunalskatten utformad i enlighet med det s. k. garantiskattesystemet, oaktat det förnämsta skälet för fastighetssärställning i fråga om kommunalbeskattningen — den begränsade tillgången på beskattningsföremål — icke har tillämpning på landstingsbeskattningen. Medan man för primärkommunernas del icke utan

vidare kan frågå den särskilda beskattningen av fastighet och även i fråga om detta beskattningsföremål anknyter skatten till inkomsten eller avkastningen, synes oss, principiellt sett, — med nuvarande uppgifter för landstingen — inga bärande skäl kunna anföras mot en utformning av landstingsskatten på inkomstens grund. Även kan enligt vår mening inom det nuvarande skattesystemets ram och utan nämnvärda taxeringstekniska olägenheter en anknytning av landstingsskatten till inkomsten ske. Tänkbart vore att därvid söka anslutning till statsbeskattningen. En dylik anslutning synes dock av flera skäl icke böra komma i fråga, bland annat därför, att vid den statliga beskattningen någon uppdelning av inkomsten å olika beskattningsområden icke förekommer och i följd därav vissa landsting kunde komma att missgynnas, om nämnda beskattning skulle komma att utgöra underlag för landstingsskatten. Det angivna syftemålet synes oss i stället lämpligast nås genom en utformning av landstingsskatten enligt de regler, som gälla för den kommunala inkomstskatten, dock med den avvikelser, att vid beräkning av inkomsten av jordbruksfastighet, annan fastighet och rörelse icke skall frånräknas det inkomstbelopp, som anses beskattat genom fastighetsskatten. I följd härav skulle för landstingsbeskattningens del såsom inkomst av berörda förvärvskällor anses den enligt de i kommunalskattelagen meddelade bestämmelser beräknade nettointäkten. Från nettointäkten skulle allmänna avdrag och ortsavdrag äga rum enligt kommunalskattelagens bestämmelser, liksom övriga stadganden i nämnda lag rörande den kommunala inkomstskatten, såsom om äkta makars beskattning, skattskyldighet, beskattningsort, eftertaxering m. m. skulle äga motsvarande tillämpning beträffande landstingsskatten. Skillnad mellan taxering till kommunal inkomstskatt och taxeringen till landstingsskatt komme således att uppstå blott för det fall, att den skattskyldige tillgodonjutit procentavdrag. Den ökning av taxeringsarbetets omfattning, som övergången till en landstingsskatt på grundval av inkomsten medför, blir härigenom, på sätt nedan närmare utvecklas, ej av sådan betydelse, att man med åberopande av taxeringstekniska olägenheter skäligen kan motsätta sig reformen. En utformning av landstingsskatten på angivna sätt kan ej göra anspråk på att utgöra en definitiv reglering av landstingsbeskattningen, utan innebär blott en med utgångspunkt från landstingets nuvarande uppgifter och den nuvarande gestaltningen av kommunalbeskattningen med minsta möjliga rubbningar företagen provisorisk omgestaltning av nämnda beskattning i syfte att låta inkomsten utgöra underlaget för densamma.

Den ökning av utdebiteringssatsen, som en omläggning av landstingsskatten enligt nu angivna riktlinjer kan väntas medföra, torde komma att hålla sig inom måttliga gränser.

En omläggning, på sätt ovan angivits, av grunderna för landstingsskatten torde erfordra, förutom ändring i 46 § lagen om landsting, utfärdandet av en särskild lag om landstingsskatt ävensom införande i taxeringsförordningen av bestämmelser om taxering till dylik skatt. Det omedelbara underlaget för landstingsskatten kunde lämpligen utgöras av landstingsskattekronor

och landstingsskatteören. Föreskrifter om sättet för beräkning av skatteunderlaget skulle givas i lagen om landstingsskatt. Skattskyldig skulle påföras ett landstingsskatteöre för 1 krona beskattningsbar inkomst. Den beskattningsbara inkomsten skulle beräknas på samma sätt som till kommunal inkomstskatt beskattningsbar inkomst, dock skulle procentavdrag icke få äga rum. I övrigt skulle landstingsskattelagen, som bleve helt kortfattad, huvudsakligen innehålla hänvisningar till kommunalskattelagens bestämmelser.

Mellan landstingsskattekronor och skatte-kronor enligt kommunalskattelagen skulle motsvarighet sålunda föreligga, utom för det fall att den skattskyldige tillgodonjutit procentavdrag. Under vissa omständigheter kunde taxering till landstingsskatt vara för handen men ej taxering till kommunal inkomstskatt. För alla andra skattskyldiga än ägare och brukare av fastighet liksom jämväl för en del av dessa komme taxeringarna till landstingsskatt och till kommunal inkomstskatt att överensstämma. Härav vunnes den fördelen, att taxeringen till landstingsskatt blott behöfde särskilt utföras i taxeringslängden i händelse den avvek från taxeringen till kommunal inkomstskatt. Utan förändring av den nuvarande uppställningen av inkomstlängden kunde den avvikande taxeringen till landstingsskatt utföras å raden under den, å vilken taxeringen till kommunal inkomstskatt angivits, med utmärkande på lämpligt sätt att taxering enbart till landstingsskatt avsåges. Eventuellt kunde särskilda kolumner anordnas för anteckning av sistnämnda taxering, då den avvek från den kommunala taxeringen. Bestämmelser här om böra givas i kungörelsen med vissa föreskrifter rörande taxeringsförordandet. Ändringen å deklarationsformulären torde huvudsakligen kunna inskränka sig till, att å huvuddeklarationens sista sida ännu en kolumn för taxeringsnämndens anteckningar upplades. En av de skattskyldiga företagen särskild uppställning för taxering till landstingsskatt skulle icke erfordras. Den ökning av taxeringsnämndens arbete, som må inträda, lärer icke böra nämnvärt fördröja eller fördyra taxeringen.

De nya grunderna för landstingsbeskattningen böra första gången komma till tillämpning vid 1933 års taxering.

Förslag till ändrade bestämmelser i landstingslagen, till lag om landstingsskatt och till ändrade föreskrifter i taxeringsförordningen bifogas.

Med hänvisning till vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte i avvaktan på en definitiv reglering av landstingsbeskattningen antaga bestämmelser, avseende att i enlighet med ovan angivna riktlinjer låta inkomsten utgöra underlaget för landstingsskatten.

Stockholm den 22 januari 1932.

Fritiof Gustafson.

Israel Lagerfelt.

**Förslag till ändring av 46 § 1 mom. lagen om landsting
den 20 juni 1924.**

§ 46.

1 mom. Där — — — landstingskatt. Skyldighet att erlægga landstingskatt skall, med den inskränkning, som må föranledas av stadgandet i 2 mom., åligga en var, som jämlikt senast fastställda taxeringslängder är inom landstingsområdet skattskyldig till dylik skatt. Landstingskatt utgöres av en var skattskyldig i förhållande till det antal landstingskatteskronor och landstingskattören, som enligt bestämmelserna i lagen om landstingskatt påförts honom på grund av skattskyldighet inom landstingsområdet.

Förslag till lag om landstingskatt.

§ 1.

Allmän kommunalskatt, varom stadgas i lagen om landsting, skall utgöras i förhållande till det antal landstingskatteskronor och landstingskattören, som påföres en var skattskyldig enligt de i denna lag fastställda grunder.

Angående taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering inom landstingsområde till landstingskatt stadgas i gällande taxeringsförordning.

§ 2.

Som underlag för landstingskatt påföres skattskyldig ett landstingskattöre för varje krona beskattningsbar inkomst.

Etthundra landstingskattören bilda en landstingskatteskrona.

§ 3.

Om vad som är att hänföra till landstingskatt skattepliktig inkomst, så ock om beräkning av inkomst från olika förvärvskällor, därom skall gälla vad i 17—44 §§ kommunalskattelagen är stadgat, dock med det undantag, att vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet, inkomst av annan fastighet eller inkomst av rörelse icke får frånräknas det inkomstbelopp, som skall anses beskattat genom fastighetsskatt; och skall i följd härav såsom inkomst av förvärvskälla, som nu sagts, anses den enligt de i kommunalskattelagen meddelade bestämmelser beräknade nettointäkten.

§ 4.

1 mom. Därest vid beräkning enligt nu angivna grunder av skattskyldigs inkomst från särskild förvärvskälla uppkommer underskott, skall angående avräknande av sådant underskott vad i 46 § 1 mom. kommunalskattelagen stadgas i tillämpliga delar lända till efter rättelse.

2 mom. I hemortskommunen äger skattskyldig, som varit här i riket

bosatt under hela beskattningsåret, därjämte njuta avdrag för periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning samt för avgifter för pensionsförsäkring och för annan personförsäkring, allt i den omfattning, som i 46 § 2 mom. kommunalskattelagen sägs. Gift kvinna äger ock, där sådana förhållanden äro förhanden, som i 46 § 3 mom. kommunalskattelagen angivas, tillgodonjuta avdrag, som där sägs.

3 mom. Sammanlagda beloppet av den inkomst från en eller flera förvärvskällor, vilken är skattpliktig i en kommun, med avdrag i förekommande fall enligt mom. 1 och mom. 2 här ovan, utgör den skattskyldiges inom samma kommun till landstingsskatt taxerade inkomst.

Den taxerade inkomsten skall angivas i jämna tiotal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt tiotal kronor, bortfaller.

§ 5.

Bestämmelserna i 3 §, 4 § tredje stycket, 48—70 §§ samt 72—75 §§ kommunalskattelagen skola i tillämpliga delar gälla i fråga om landstingsskatt och taxering till dylik skatt.

Likaledes skola, i den mån bestämmelserna i kommunalskattelagen, eller i denna lag meddelade, med stadganden i kommunalskattelagen likartade bestämmelser skola tillämpas vid taxeringen till landstingsskatt, anvisningarna till kommunalskattelagen i motsvarande delar lända till efterrättelse.

§ 6.

Där för tillämpningen av denna lag erfordras ytterligare föreskrifter äger Konungen utfärda sådana föreskrifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1933.

Därest någon skall jämlikt bestämmelserna i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevillning av fast egendom samt av inkomst eftertaxeras till bevillning för inkomst eller enligt föreskriften i kommunalskattelagen den 28 september 1928 eftertaxeras till kommunal inkomstskatt skall han, där omständigheterna så föranleda, jämväl eftertaxeras till landstingsskatt för den till bevillning eller till kommunal inkomstskatt beskattningsbara inkomsten.

Vad som stadgats i punkterna 5—7 av de särskilda övergångsbestämmelser, som skola iakttagas vid kommunalskattelagens tillämpning, skall äga motsvarande tillämpning jämväl vid taxeringen till landstingsskatt.

Förslag till ändringar i taxeringsförordningen den 28 september 1928.

1 §.

Taxering — — — enligt kommunalskattelagen, enligt lagen om landstingsskatt, enligt — — — lag.

2 §.

1 mom. I — — — rum;
taxering för inkomst eller förmögenhet: taxering till kommunal inkomstskatt, till landstingsskatt, till statlig — — — överståthållareämbetet.

26 §.

1 mom. Nedannämnda — — — för förmögenhet;
 2) fysisk person, därest han antingen
 a) nästföregående år varit taxerad till kommunal inkomstskatt, till landstingsskatt eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; eller
 b) under — — — enligt kommunalskattelagen, lagen om landstingsskatt eller förordningen om — — — hans enligt kommunalskattelagen eller lagen om landstingsskatt beräknade taxerade — — — stadgas.

28 §.

Självdeklaration — — — *allmän självdeklaration* till ledning vid taxering till nämnda skatt samt till kommunal inkomstskatt och landstingsskatt i samma kommun, dels i varje annan kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt eller landstingsskatt, *särskild självdeklaration* — — — skattskyldig till kommunal inkomstskatt och landstingsskatt.

Finnes — — — särskild kommun.

84 §.

1 mom. Under — — — förmäles.
 2 mom. Varje år — — — till kommunal inkomstskatt, till landstingsskatt samt till — — — åsätts.
 Så snart — — — till kommunal inkomstskatt och till landstingsskatt beträffande — — — skall upptagas.

85 §.

Taxering till kommunal inkomstskatt och till landstingsskatt på grund — — — blivit taxerad till kommunal inkomstskatt eller landstingsskatt.

86 §.

För varje — — — en längd över taxeringen till kommunal inkomstskatt, landstingsskatt, statlig — — — den skattskyldiges namn.
 I inkomstlängden antecknas särskilt
 dels i avseende å kommunal inkomstskatt och landstingsskatt uppskattad inkomst — — — och ledamöter.

92 §.

1 mom. Har — — — taxeringar.
 2 mom. Föreligger — — — till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt för viss inkomst — — — prövningsnämnden.

93 §.

Landskamreraren — — — kommunalskattelagen.
 Finner — — — desamma.
 Jämväl — — — därom.
 Finner — — — ordförande.
 Landskamreraren — — — utredning.
 I fråga om — — — och därjämte till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt inom annat — — — taxering.

96 §.

1 mom. Länsprövningsnämnderna — — — handläggning.
 2 mom. Har — — — taxering.
 Föreligger — — — till kommunal inkomstskatt eller landstingsskatt för viss — — — avser.

118 §.

Över beslut — — — och landsting.
 b) i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet:
 av — — — rörer;
 av vederbörande — — — taxering till kommunal inkomstskatt, landstingsskatt, kommunal — — — och förmögenhetsskatt;
 av vederbörande municipalsamhälle — — — till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt;
 c) i fråga — — — överjägmästare.

123 §.

1 mom. Har — — — kammarrätten.
 2 mom. Den som taxerats till kommunal inkomstskatt, till landstingsskatt eller till statlig — — — förmögenhet;
 den som taxerats till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt, ehuru han — — — skett,
 den som taxerats till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt för samma inkomst å mer än en ort,
 den som — — — taxeringsnämnds beslut.

141 §.

1 mom. Hörsammas — — — varom fråga är, eller, där allenast taxering till landstingsskatt ågätt, femtio öre för varje full landstingsskattekrona, i ett vart fall dock minst tio kronor.
 Har — — — tjänstefel.

143 §.

1 mom. Har — — — tjugofem kronor. Därest det oriktiga meddelandet avsett förhållande, som utövat eller kunnat utöva inverkan allenast å taxering till kommunal inkomstskatt och taxering till landstingsskatt eller enbart å taxering till kommunal inkomstskatt, vare straffet — — — tjugufem

kronor. Har det oriktiga meddelandet avsett förhållande, som utövat eller kunnat utöva inverkan allenast å taxering till landstingsskatt, vare likaledes straffet böter, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst tjugufem öre för varje landstingsskatteöre, som därigenom kommit att icke påföras den skattskyldige, och i annat fall högst tjugufem öre för varje landstingsskatteöre, som icke skulle påförts den skattskyldige, därest det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, i vartdera fallet dock minst tjugufem kronor.

Har — — — tjänstefel.
